

บทความวิจัย

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวังที่มีผลต่อการบริหารจัดการอาคารเพื่อพัฒนาสู่อาคารเขียว (Green Building)

Relationship perceptions and expectations and affecting building management for development to Green Building

แวนิดดริส มุซอ

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

*ผู้รับผิดชอบบทความ

Waeidris Musor

E-mail: Waeidris@gmail.com

Master of Business Administration in Management, Faculty of Business Administration Ramkhamhaeng University, Thailand

*Corresponding author

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคารสู่อาคารเขียว 2) ศึกษาความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารสู่อาคารเขียว 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการบริหารจัดการอาคารสู่อาคารเขียว 4) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับการบริหารจัดการอาคารสู่อาคารเขียว 5) เปรียบเทียบการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคารสู่อาคารเขียวจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล 6) เปรียบเทียบความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารสู่อาคารเขียวจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การวิจัยครั้งนี้ใช้สูตรของ Cochran ในการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ทราบจำนวนประชากรแน่ชัด เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่าของไลเคิร์ต การแจกแบบสอบถามเป็นแบบตามสะดวกกระจายไปยังผู้อาศัยและผู้ทำงานในอาคารสูงที่กำหนดเลือกไว้โดยเฉพาะ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสถิติเชิงพรรณนาและเชิงอนุมาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน กำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ

ผลการวิจัย พบว่า 1) การรับรู้ในการบริหารจัดการอาคารสู่อาคารเขียว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$) มีค่าเฉลี่ยจากสูงสุดถึงต่ำสุดได้แก่ ท่านเชื่อว่าหากเมืองใหญ่พัฒนาสู่อาคารเขียวจะช่วยแก้ปัญหาภาวะโลกร้อนได้ ($\bar{X} = 4.07$) และการเลือกวัสดุที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจะช่วยประหยัดพลังงานได้ ($\bar{X} = 3.88$) 2) ความคาดหวังต่ออาคารเขียว โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.99$) มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุดได้แก่ ความ

เพียงพอของช่องทางการเข้า - ออกอาคาร ($\bar{X} = 4.09$) และความเพียงพอของเจ้าหน้าที่ดูแลการอำนวยความสะดวก ($\bar{X} = 3.77$) 3) การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการบริหารจัดการสู่อาคารเขียว พบความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำด้านพลังงาน ($r = .115$)และด้านวัสดุก่อสร้าง ($r = .153$) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 4) การศึกษาความสัมพันธ์ของความคาดหวังกับการบริหารจัดการสู่อาคารเขียว พบความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับต่ำด้านการบริหารจัดการ ($r = .214$) และด้านสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมธรรมชาติ ($r = .244$) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 5) การเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 6) การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคาดหวังจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

คำสำคัญ : การรับรู้ ความคาดหวัง การบริหารจัดการ อาคารเขียว

ABSTRACT

The purposes of this survey research were to: 1) study perceptions on green building management for green building development 2) study expectations on green building management for green building development. (3) Study relationships between perceptions and green building management (4) study relationships between expectations and green building management. (5) to compare perceptions on green building management as classified by personal factors. (6) to compare expectations on green building management as classified by personal factors.

The unknown population was calculated by Cochran equation to derive at sampling size of 384 and researcher round up to 400 respondents. Likert scale questionnaires were employed for data collection tool and distributed conveniently to those residents and staffs who reside and working on high rise building at a few selected building samples. The data were analyzed by both descriptive statistic ie. frequency, percentage, mean and standard deviation, and inferential statistic ie. t-test, one-way ANOVA, at 0.05 and 0.01 respectively.

The research findings were as follow: 1) the overall level of perception on green building management were high ($X=4.0$) with the highest to lowest mean value ranging from the belief of green management on high rise building contribution to global warming($X=4.07$) to

selection of electronic equipment could help provide saving of energy($X=3.88$) 2) the overall expectation of green building management were at high level($x=3.99$) with highest to lowest mean value ranging from the appropriateness of entry and exit to and from the building($X=4.09$) to the appropriateness of staffs supporter on building management($X=3.77$), 3) the relationships of perception toward green building management indicated significant relationship on energy with a low positive relationship($r=.115$) and on material construction with a low positive relationship($r=.153$) at 0.01, 4) the relationship of expectation toward green building management indicated significant relationship on building management with a low positive relationship($r=.214$), and on architecture and environmental conservation with a low positive relationship($r=.244$) at 0.01. 5) the comparison of perceptions as per personal factors indicated a no significant at 0.05. 6) the comparison of expectation as per personal factors indicated a no significant differences at 0.05

Keywords; Perception, Expectation, Building Management Green Building

บทนำ

ด้วยปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นจากการบริโภคทรัพยากรในชีวิตประจำวันของมนุษย์ และในเมืองที่เต็มไปด้วยอาคารบ้านเรือนและตึกสูง ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าอาคารเป็นสาเหตุหลักที่สำคัญของปัญหาทางพลังงานและสิ่งแวดล้อม เนื่องจากอาคารมีการบริโภคพลังงานอย่างมหาศาล ซึ่งเป็นไปเพื่อการปรับบรรยากาศ การระบายอากาศ การแสงสว่างและอุปกรณ์ไฟฟ้าหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นไปเพื่อความเป็นอยู่ที่ดีและประสิทธิภาพการทำงานของผู้อยู่อาศัยนั่นเอง ประเด็นของคุณภาพชีวิตนี้ประเด็นที่สำคัญซึ่งส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจและสังคมของมนุษย์ จึงไม่สามารถที่จะลดทอนความสำคัญลงได้ พลังงานจึงมีความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่ต้องถูกบริโภคอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นอาคารจึงต้องมีสมดุลทางการอนุรักษ์พลังงานและสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยที่เหมาะสม นอกจากนี้ปัจจัยด้านพลังงานและคุณภาพชีวิตแล้ว อาคารยังมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ต้องการ การแก้ไขเร่งด่วน ทั้งในเรื่องการรื้อถอนระบบนิเวศก่อให้เกิดปัญหาน้ำท่วม ปรากฏการณ์เกาะร้อน การใช้น้ำปริมาณมหาศาล การทำลายธรรมชาติจากการแสวงหาวัสดุก่อสร้าง ทำให้สร้างมลภาวะและขยะจากการก่อสร้างและการใช้อาคาร สร้างมลภาวะจากน้ำเสียของอาคารสารพิษและสารก่อมะเร็งในอาคาร เป็นต้น ดังนั้นการออกแบบอาคาร จึงต้องสามารถแก้ปัญหาทางสภาพแวดล้อมเหล่านี้ ด้วยรูปแบบสถาปัตยกรรม การบริหารจัดการ และ การใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม ซึ่งนอกจากจะเป็นการแก้ปัญหาทางสภาพแวดล้อมดังกล่าวแล้วยังต้องสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่จะส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์โดยตรง ปัจจุบันนี้ทำให้ผู้คนเริ่มตระหนักถึงความสำคัญของการใช้

ชีวิต ให้เป็นมิตรกับธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยหน่วยงานภาครัฐ ได้เริ่มมีกฎระเบียบข้อบังคับต่างๆ เพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติพร้อมแรงจูงใจที่จะส่งเสริมผลักดัน ให้ทุกภาคส่วนได้รับผิตชอบและมีส่วนร่วมในการรักษาสิ่งแวดล้อมและธรรมชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งในมาตรการ แนวทางของการบริหารจัดการด้านอาคาร ที่มุ่งเน้นการสร้างอาคารหรือพัฒนาอาคาร ให้เป็น “ อาคารสีเขียว ” (Green Building) ที่สร้างขึ้นโดยให้ความสำคัญกับการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างเต็มประสิทธิภาพ คุ่มค่า ภายใต้ความสมดุลของสิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจ เพื่อลดการใช้พลังงาน ลดการสร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้ส่งผลดีต่อคุณภาพชีวิตผู้ใช้อาคารและลดค่าใช้จ่ายของอาคารในระยะยาว ผ่านการเลือกทำเลที่ตั้ง การวางผังและออกแบบอาคาร การเลือกใช้วัสดุ ตลอดจนการบำรุงรักษาตลอดอายุการใช้งาน รวมไปถึงการทำลายตัวอาคารด้วย เพราะเป้าหมายหลัก คือ การลดผลกระทบจากอาคารก่อสร้าง หรือ สิ่งแวดล้อมสรรค์สร้างต่างๆ (Built Environment) ที่จะมีผลต่อสุขภาพของผู้คน (Human Health) และสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติ (Natural Environment) โดยปัจจุบันนี้อาคารในประเทศไทย มีการใช้เกณฑ์มาตรฐานอยู่ 2 มาตรฐาน คือ มาตรฐาน LEED (Leadership in Energy & Environmental Design) ของประเทศสหรัฐอเมริกา และ มาตรฐาน TREES (Thai's Rating of Energy and Environmental Sustainability) ซึ่งเป็นมาตรฐานอาคารเขียวของไทย โดยสถาบันอาคารเขียวไทย จัดตั้งขึ้นโดยสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ และวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

สำหรับประเทศไทยนั้น หน่วยงานบริษัทตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือ (SET) ก็ยังให้ความสำคัญในเรื่องความยั่งยืน โดยได้เข้าร่วมตามกระแสความยั่งยืน เพื่อตอบสนองนโยบายขององค์กรสหประชาชาติ ที่ต้องการให้เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม เดินไปด้วยกัน โดยการรวมบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เข้าร่วมโครงการ DJSI หรือ Dow Jones Sustainability Index คือ ดัชนีหลักทรัพย์ที่ใช้ประเมินประสิทธิผลการดำเนินงานธุรกิจตามแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนของบริษัท ซึ่งเป็นดัชนีแรกของโลกที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล ซึ่งมีความเป็นอิสระ โปร่งใส และน่าเชื่อถือมาก เน้นหนักในการประเมินสามด้านที่เรียกว่า ESG ได้แก่การรักษาสิ่งแวดล้อม (Environment) การดูแลสังคม (Social) การมีธรรมาภิบาลทางธุรกิจ (Governance) ซึ่งจะเห็นได้ว่า ทุกภาคส่วนมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกันคือการสร้างความยั่งยืนให้เกิดขึ้นในโลกใบนี้

ดังนั้นการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาสู่อาคารสีเขียว จึงเป็นแนวคิดที่ดีที่ถูกต้องที่ทุกภาคส่วนควรตระหนักถึงและให้ความสำคัญ โดยในส่วนการพัฒนาสู่อาคารสีเขียวจะดำเนินการมุ่งเน้นไปที่ 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ ประสิทธิภาพของการใช้น้ำ การใช้พลังงาน และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ เพื่อปกป้องสุขภาพและส่งเสริมความสามารถในการทำงานของผู้คนในอาคาร รวมถึง ลดปัญหาขยะ มลพิษ และการทำลายสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้ปัจจุบันอาคารเกือบทุกอาคารที่สร้างใหม่หรือที่จะปรับปรุงใหม่ก็มุ่งไปสู่การเป็นอาคารสีเขียว เพราะเป็นการพัฒนาอาคารที่ถือเป็นการลงทุนที่ยั่งยืนอันเนื่องมาจากการใช้อาคารให้เกิดประโยชน์สูงสุดและให้มีความสามารถในการประหยัดพลังงานไปพร้อมกับการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและตอบสนองนโยบายของชาติและองค์กรสหประชาชาติ ซึ่งจากความสำเร็จในข้างต้น ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารสีเขียว โดยมุ่งศึกษาในกลุ่มประชาชนที่อยู่ในตัวอาคารในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการอาคาร และ เป็นข้อมูลเพื่อการออกแบบการก่อสร้างและการดำเนินการดูแลอาคาร หรือการซ่อมแซมปรับปรุงตัวอาคาร เพื่อเป็นการลดผลกระทบจากกิจกรรม การปรับปรุงก่อสร้างอาคาร ที่จะมีผลต่อสุขภาพของผู้ที่อยู่ในตัวอาคาร และเป็นการพัฒนาสิ่งแวดล้อม โดยผู้วิจัยนำเกณฑ์มาตรฐานการวัดประเมินอาคารเขียว

“TREES” (Thai's Rating of Energy and Environmental Sustainability) ของสถาบันอาคารเขียวไทย (TGBI) เป็นเกณฑ์ศึกษาในการพัฒนาสู่อาคารเขียว (Green Building)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว
2. เพื่อศึกษาความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว
5. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้จำแนกตามปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล
6. เพื่อเปรียบเทียบความคาดหวังจำแนกตามปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางให้กับผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการบริหารจัดการอาคาร เพื่อการพัฒนาสู่อาคาร สีเขียว (Green Building)
2. ได้รู้สภาพการการบริหารมาตรฐานด้านอาคารสถานที่ สาเหตุและแนวทางในการบริหารจัดการอาคารในพื้นที่กรุงเทพมหานคร
3. ได้กระบวนการบริหารจัดการและกระบวนการปฏิบัติงานด้านอาคารสถานที่ ที่ครอบคลุมทั้งขั้นตอนการวางแผน การปฏิบัติตามขั้นตอน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข ส่วนที่ยังมีปัญหาเพื่อการพัฒนาสู่อาคารสีเขียว (Green Building)

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวังที่มีผลต่อการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารสีเขียว มีดังนี้

1. ประเภทและรูปแบบวิธีการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ที่ใช้แบบสอบถามแบบปลายปิด (Close-ended Questionnaire) ที่ประกอบด้วยข้อมูลคุณสมบัติส่วนบุคคล ใช้วิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Method) เครื่องมือในงานวิจัยคือแบบสอบถาม

2. ขอบเขตด้านประชากร

ขอบเขตด้านประชากร ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ กลุ่มตัวอย่างประชาชนที่ทำงานและอาศัยอยู่ในตัวอาคารในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครจำนวน 400 ตัวอย่าง

3. ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่ใช้ในการวิจัย

การกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย กำหนดตัวแปรเป็น 2 ลักษณะดังนี้

1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ประกอบด้วย

- 1.1) ปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน สถานภาพ ตำแหน่ง และ ประเภทอาคาร

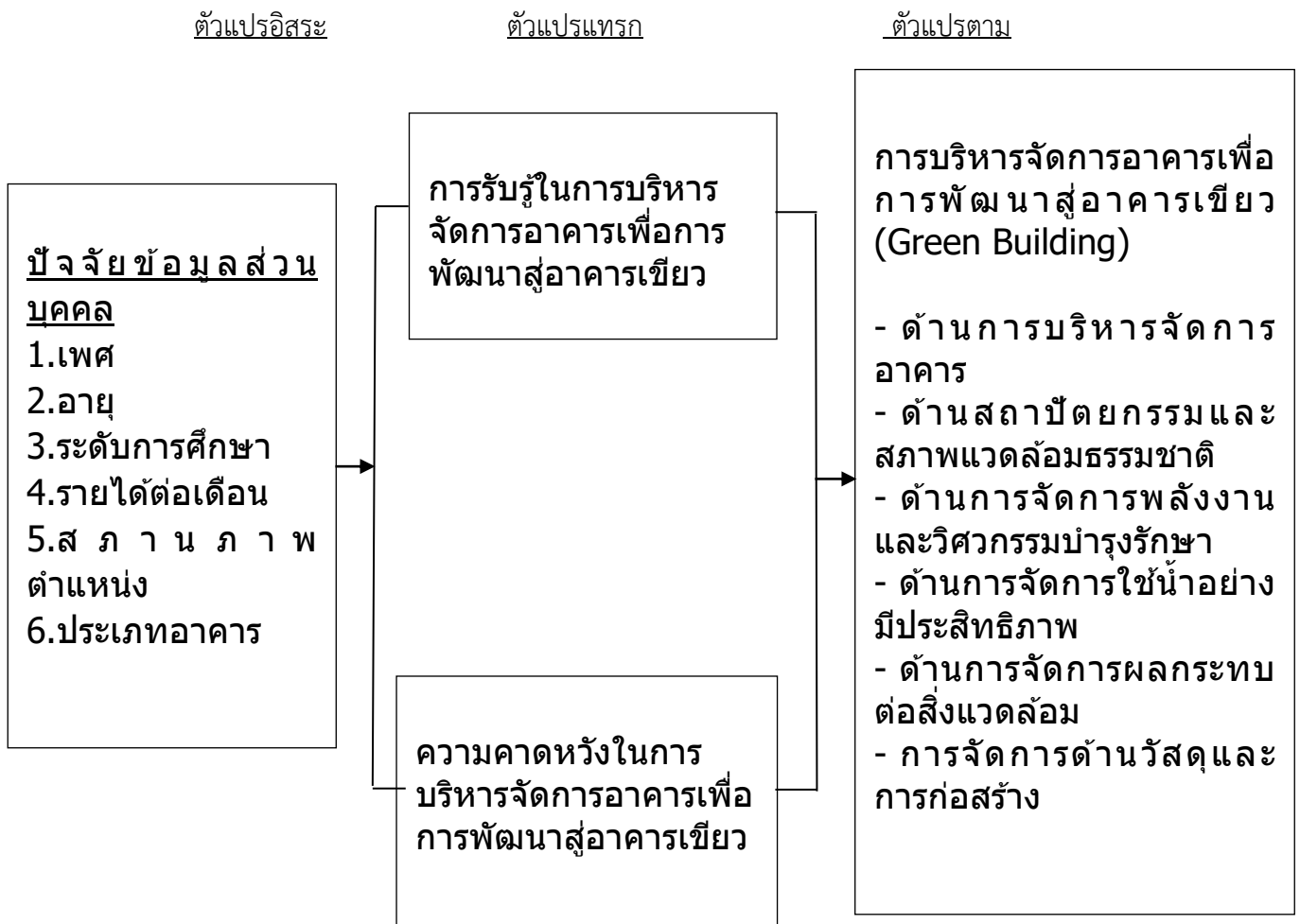
1.2) การรับรู้ในการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารสีเขียว

1.3) ความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารสีเขียว

2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ประกอบด้วย

1) การบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารสีเขียว โดยอ้างอิงจากเกณฑ์การประเมินความยั่งยืนทางพลังงานและสิ่งแวดล้อมไทย หรือ TREES (Thai's Rating of Energy and Environmental Sustainability) การประเมินความยั่งยืนทางพลังงานและสิ่งแวดล้อมไทย ประกอบด้วย ด้านการบริหารจัดการอาคาร ด้านสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมธรรมชาติ ด้านการจัดการพลังงานและวิศวกรรมบำรุงรักษา ด้านการจัดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านการจัดการผลกระทบสิ่งแวดล้อม และ ด้านการจัดการวัสดุและการก่อสร้าง

กรอบแนวความคิดการวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

การศึกษาปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ปัจจัยการรับรู้และปัจจัยความคาดหวังที่มีผลต่อการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารสีเขียว มีการกำหนดสมมุติฐานดังนี้

1. การรับรู้ในการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารสีเขียวมีความแตกต่างกันตามปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล
2. ความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารสีเขียวมีความแตกต่างกันตามปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล
3. มีความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารสีเขียว
4. มีความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารสีเขียว

แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัย

1. ความหมายของการบริหารจัดการ

การบริหารหรือการจัดการ เป็นศาสตร์แขนงหนึ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นต่อการดำเนินกิจกรรมของหน่วยงานทุกระดับ โดยการบริหาร (Administration) นิยมใช้ในภาครัฐหรืองานที่เกี่ยวกับนโยบาย และการจัดการ (Management) นิยมใช้ในภาคธุรกิจเอกชนซึ่ง The Encyclopedia Americana ได้ขยายความว่า การบริหารและการจัดการใช้ทดแทนกันได้ คำว่า “การบริหาร” เป็นการจัดการงานบริหารระดับสูง ส่วน “การจัดการ” เป็นศิลปะของการประสานองค์ประกอบหรือปัจจัยการผลิตเพื่อมุ่งความสำเร็จตามเป้าหมายขององค์การเป็นความสำเร็จตามวัตถุประสงค์โดยอาศัยแรงงาน วัสดุ และเครื่องจักร สำหรับคำว่า การบริหารจัดการ Lunenburg & Ornstein (1996, อ้างถึงในสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 2546 : 69) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างคำดังกล่าวกับการจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) ว่า การบริหารจัดการจะให้ความสนใจประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวิธีการจัดโครงสร้างองค์การ โดยภาพรวม ในขณะที่การจัดการเชิงวิทยาศาสตร์จะสนใจการจัดการกับงานและคนงาน ซึ่งอาจสรุปได้ว่าผู้ที่ใช้ในความหมายแตกต่างกัน ส่วนใหญ่จะเห็นว่า คำว่า การบริหาร ครอบคลุมภาพรวมขององค์การในขณะที่การจัดการมุ่งไปที่การจัดการกับทรัพยากรเพื่อให้บรรลุจุดหมาย และคำว่า “การบริหาร” ในที่นี้จะใช้ในความหมายว่า เป็นความพยายามใช้ศาสตร์และศิลป์ของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกองค์การให้ร่วมมือร่วมใจดำเนินกิจกรรมเพื่อให้องค์การประสบความสำเร็จทั้งในเชิงประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

2 การบริหารจัดการอาคารสถานที่ (Facility Management)

ด้วยเทคโนโลยีที่ใช้ในอาคารของโลกยุคปัจจุบันมีความซับซ้อนมากขึ้น การจัดการอาคารการจ้างแรงงานราคาถูกที่มีหน้าที่เพียงการทำความสะอาดและซ่อมแซมเล็กน้อยไม่เพียงพออีกต่อไป โดยเฉพาะอาคารบางอาคารที่มีระบบ Building Automation System อาจถึงขนาดต้องจ้างวิศวกรที่มีประสบการณ์ มาทำการดูแลอาคารการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ทำให้วิชาชีพ Facility Management เป็นที่สนใจของทั้งสถาปนิกและวิศวกรหลายคนที่ต้องการผันตัวเองเข้ามา งานบริหารจัดการด้าน Facility Management จึงถือเป็นงาน

บริหารจัดการสมัยใหม่ที่เข้ามาทดแทนการดูแลอาคารสถานที่แบบเดิม อันได้แก่ งานดูแลรักษาอาคาร (Building Operation and Maintenance) งานจัดการอาคาร (Building Management) ซึ่งการบริหารจัดการอาคารสถานที่ที่มีได้มีจุดมุ่งหมายเพียงแค่อาคารให้เหมาะกับการใช้งานเพียงอย่างเดียว หากแต่ครอบคลุมถึงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน การลงทุน สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม

3. แนวคิดและทฤษฎีอาคารสีเขียว (Green Building)

จากการศึกษาหาข้อมูลเอกสารตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับความหมายหลักแนวคิดทฤษฎีของอาคารสีเขียว ที่ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่างกััน ดังนี้

อาคารเขียว หรือ Green Building ต้นทางมาจากต่างประเทศ ซึ่งเริ่มต้นเมื่อ พ.ศ. 2513 โดย เซอร์นอร์แมน ฟอสเตอร์ และเร็นโซ เปียโน ร่วมกันออกแบบอาคารโดยเน้นการใช้เทคโนโลยีการลดการใช้น้ำและพลังงาน การก่อสร้างด้วยวัสดุรีไซเคิล หรือวัสดุที่มีความคงทนถาวรเพิ่มขึ้น เสริมการออกแบบอาคารใช้แสงธรรมชาติให้แสงสว่างแทนการใช้ไฟฟ้า และการใช้ระบบการระบายอากาศที่มีประสิทธิภาพ ต่อมาเรื่องการพัฒนาเป็นหลักการสำคัญพื้นฐานของอาคารเขียว จนมีการจัดตั้ง World Green Building Council ซึ่งมีสมาชิกอยู่ทั่วโลกโดยกำหนดหลักการพื้นฐานไว้คือ “The World GBC Supports National Green Building Councils Whose Common Mission is to Create a Sustainable Built Environment Through Market Transformation” (สรุปข้อมูลจากวารสารอินทานิยา ฉบับที่ 5/2551 เดือน กันยายน-ตุลาคม 2551)

โดยสามารถสรุปได้ว่า “อาคารเขียว หรือ Green Building คือ อาคารที่สร้างขึ้นโดย มุ่งเน้นให้ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด เป็นอาคารประหยัดพลังงาน ประหยัดการใช้น้ำ ใช้วัสดุก่อสร้างที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การดำเนินการทั้งหมดจะไม่มีกฎหมายหรือกฎเกณฑ์บังคับ เกิดจากความต้องการของผู้ประกอบการเอง”

หลักการอาคารเขียว ในส่วนวิชาการทางด้านการออกแบบก่อสร้างเป็นสิ่งที่มีการ เรียนการสอน และถ่ายโอนความรู้กันมาอย่างต่อเนื่อง แต่วิชาการด้านการบริหารจัดการให้ใช้อาคารตามปรัชญาเขียว (Green หรือ Sustainability) อย่างเหมาะสมยังเป็นสิ่งที่ใหม่มาก ข้อสังเกตที่สำคัญประการหนึ่งคือ หลายท่านจะคิดว่าหลักวิชาดังกล่าวคือการ “บริหารจัดการอาคารเขียว” หรือ “Green Building Management” แต่ในความเป็นจริงแล้วหลักวิชาดังกล่าวคือการ “บริหารจัดการแบบเขียวสำหรับอาคาร” หรือ “Green Management for Building” ซึ่งหลักการทั้งสองนั้น มีกรอบความคิดแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

Green Building Management คือการนำอาคารเขียวมาจัดการให้ดำเนินไปได้ หลักการที่ถูควางมาตั้งแต่ตอนออกแบบ จะถูกนำมาปฏิบัติหรือไม่ในช่วงการเข้าใช้อาคารก็สุดแล้วแต่ผู้บริหารอาคารจะ พิจารณา ซึ่งในที่สุดคือการจัดการอาคารแบบธรรมดาแต่นำมาปฏิบัติในอาคารเขียวเท่านั้น

ในขณะที่ Green Management for Building นั้นคือการใช้แนวคิด Green เข้ามาพัฒนาแนวทางการบริหารจัดการอาคาร ซึ่งอาคารดังกล่าวจะเป็นอาคารที่ถูกสร้างมาเป็นอาคารเขียว (Green Building) หรือไม่ก็ได้ แนวทางการปฏิบัติคือ การสร้างนโยบายด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม การสร้างแผนดำเนินการตามกรอบนโยบายดังกล่าว เช่น การเปิดปิดเครื่องปรับอากาศ ระบบน้ำ การพัฒนาฝีมือให้พนักงานรับผิดชอบด้าน

ต่างๆปฏิบัติตามแผน การเก็บข้อมูลการใช้พลังงาน ข้อมูลการใช้น้ำ การแยกขยะเพื่อทิ้ง หลักการจ้างบริษัท หรือการจัดซื้อจัดจ้างที่มีแนวทางการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีเข้ามาใช้ในโครงการเป็นต้น

4. แนวคิดและทฤษฎีการรับรู้

จากการศึกษาเอกสาร ตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เกี่ยวกับความหมายการรับรู้ ที่ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ต่าง ๆ กัน ดังนี้

มุกิตา คงกระพันธ์ (2554, หน้า 10) ได้กล่าวถึง ความหมายการรับรู้ หมายถึง กระบวนการทางความคิดและจิตใจของบุคคลที่รับรู้ต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาทางอวัยวะสัมผัสภายในและภายนอก ได้รับการแปลความหมายตามประสบการณ์เดิม ได้แก่ ความจำ ความต้องการ อารมณ์ เจตคติ ค่านิยมประเพณี ความสนใจและความคาดหวังของแต่ละบุคคล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2553, หน้า 151) ได้กล่าวถึง ความหมายการรับรู้ หมายถึง การเกิดจากความรูสึกจากการสัมผัส โดยอาศัยอวัยวะสัมผัส แต่ผู้รับรู้จะต้องมีความสามารถในการแปลความหมายของความรูสึกจากการสัมผัสนั้นด้วย จึงจะเกิดการรับรู้

บุศบา สุธีธร (2547, หน้า 6-7) ได้กล่าวถึง ความหมายการรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่มนุษย์ใช้ในการเชื่อมโยงการให้ความหมายต่อสิ่งต่าง ๆ ในอดีตกับกระบวนการในการให้ความหมายต่อสิ่งต่าง ๆ ในปัจจุบันและอนาคต

กัลยา อรรถวิเวก (2544, หน้า 35) ได้กล่าวถึง ความหมายการรับรู้ หมายถึง การที่มนุษย์มีข้อมูลที่ได้จากความรู้สึกสัมผัสซึ่งเป็นข้อมูลดิบ จากประสาทสัมผัสทั้ง 5 ประกอบด้วย ตา หู จมูก ลิ้น และกายสัมผัส มาจำแนกแยกแยะ คัดเลือก วิเคราะห์ ด้วยระบบการทำงานของสมองแล้วแปลงสิ่งที่ได้ออกเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมายเพื่อนำไปใช้ในการเรียนรู้ต่อไป

สรุป การรับรู้ว่าเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวหรือตั้งใจ และมักเกิดตามประสบการณ์ และการสั่งสมทางสังคม คนเราไม่สามารถให้ความสนใจกับสิ่งต่างๆ รอบตัวได้หมดแต่จะเลือกรับรู้ เพียงบางส่วนเท่านั้น แต่ละคนมีความสนใจและรับรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวต่างกัน ดังนั้นเมื่อได้รับสาร เดียวกัน ผู้รับสารสองคนอาจให้ความสนใจ และรับรู้สารเดียวกันต่างกัน

5.แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวัง

ทฤษฎีความคาดหวัง (Expectation Theory) ซึ่งนักจิตวิทยากลุ่มปัญญานิยม เชื่อว่ามนุษย์เป็นสัตว์โลกที่ใช้ปัญญาหรือความคิดในการตัดสินใจว่า จะกระทำพฤติกรรมอย่างไรอย่างหนึ่งเพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายที่จะสนองความต้องการของตนเอง จึงเกิดสมมติฐานดังนี้ อุไรวรรณ เกิดผล (2539) 1) พฤติกรรมของมนุษย์ถูกกำหนดขึ้น โดยผลรวมของแรงผลักดันภายในของเขาเองและแรงผลักดันจากสิ่งแวดล้อม

2) มนุษย์แต่ละคนมีความต้องการ ความปรารถนาและเป้าหมายที่แตกต่างกัน

3) บุคคลตัดสินใจที่จะทำพฤติกรรมโดยเลือกจากพฤติกรรมหลายอย่าง สิ่งที่เป็นข้อมูลให้เลือก ได้แก่ ความคาดหวังในค่าของผลลัพธ์ที่จะได้ภายหลังจากการแสดงพฤติกรรมนั้นไปแล้วความคาดหวัง (Expectation Theory) เป็นความเชื่อหรือความคิดอย่างมีเหตุผล ในแนวทางที่เป็นไปได้ หรือเป็นความหวังที่คาดการณ์ว่าต้องการจะได้ในอนาคตของบุคคล ความคาดหวังจึงเป็นสภาวะทางจิตที่บุคคลคาดคะเนล่วงหน้า แต่บางสิ่งบางอย่างว่าควรจะมี ควรจะเป็นหรือควรเกิดขึ้นตามความเหมาะสม ในเรื่องของความคาดหวังจึงมีผู้ให้ความหมายไว้หลายท่านได้แก่สุรางค์ จันทรธรม (อ้างถึงใน มณฑิรา เขียวยิ่งและคณะ, 2540) กล่าวว่า

ความคาดหวังหมายถึง ความเชื่อว่าสิ่งใดน่าจะเกิดขึ้นและสิ่งใดบ้างน่าจะไม่มีเกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ ถูกต้องหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคล

สกาวเดือน ปธนสมิทธิ์ (2540, 64) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า เป็นแนวคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วแสดงออกมาโดยการพูด การเขียน และการแสดงออกดังกล่าวนั้นขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางสังคม ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบุคคลอื่นอาจไม่เห็นด้วยก็ได้ หรืออีกกล่าวหนึ่ง ความคาดหวัง คือ การแสดงออกทางทัศนคติอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ทำให้บุคคลพร้อมที่จะแสดงออกโต้ตอบสิ่งต่าง ๆ ในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ จึงควรพิจารณาในด้านองค์ประกอบของทัศนคติควบคู่ไปด้วย

เบญจา นิลบุตร (2540, 10) ได้กล่าวว่า ความคาดหวังเกิดจากรู้สึกนึกคิดในการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าว่าจะเกิดขึ้นอย่างไร อันเป็นความปรารถนาจะให้ไปถึงเป้าหมายที่กำหนดไว้ Blair (อ้างถึงใน วิภาดา วัฒนนามกุล, 2539: 13) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นค่านิยมทั้งทางบวกและทางลบที่บุคคลมีต่อผลของการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง

สรุปได้ว่า ความคาดหวังเป็นความคิด ความเชื่อ ความต้องการ ความมุ่งหวังหรือความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง เช่น บุคคล การกระทำหรือเหตุการณ์เป็นต้น จึงเป็นการคิดล่วงหน้าโดยมุ่งหวังในสิ่งที่เป็นไปได้ว่าจะเกิดตามที่ตนคิดไว้ ทั้งนี้ความคาดหวังของบุคคลจะขึ้นอยู่กับความต้องการและเป็นไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคลทฤษฎีความคาดหวัง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อารยา ประเสริฐชัย (2558: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคาดหวังและการรับรู้ของบุคลากรต่อคุณภาพการบริการของหน่วยบริการสุขภาพบุคลากร ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคาดหวังคุณภาพบริการโดยรวม อยู่ในเกณฑ์มากที่สุด และการรับรู้คุณภาพบริการโดยรวมอยู่ในเกณฑ์มาก 2) ความคาดหวังและการรับรู้ต่อคุณภาพการบริการโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 3) เพศและประเภทการจ้างมีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อคุณภาพการบริการ และจำนวนครั้งที่มารับบริการมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ต่อคุณภาพการบริการผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพบริการทั้ง 5 ด้านให้ครอบคลุมและชัดเจนยิ่งขึ้น

วรภาส สุภามูล (2559: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนบ้านเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีปัญหาและสาเหตุตามหลักการ POLC ทางโรงเรียนยังขาดการวางแผน จัดการที่เป็นระบบ ขาดการส่งเสริมให้บุคลากร ชุมชน นักเรียนมีส่วนร่วมและขาดการกำกับติดตาม ประเมินผลไปปรับปรุง พัฒนาข้อเสนอแนะพบว่า ผู้บริหารควรมีการประชุมวางแผนแต่งตั้งกรรมการดำเนินงาน กระตุ้นให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม กำกับ ติดตาม ประเมินสรุปแล้วนำผลไปปรับปรุงและพัฒนาต่อไปจากการพิจารณาตรวจสอบตามเกณฑ์พิจารณาตรวจสอบ 60% ขึ้นไป พบว่ามีค่ามากกว่า 60% ถือว่า มีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ และมีความเป็นประโยชน์

ประภัสสร อารินทร์ (2558: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางการบริหารมาตรฐานด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านชัยพฤกษ์ เทศบาลตำบลดอนศิลา อำเภอเวียงชัย จังหวัดเชียงราย พบว่า

1. สภาพการบริหารมาตรฐานด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านชัยพฤกษ์ จากการศึกษาข้อมูลจากแบบรายงานข้อมูลเพื่อการประเมินคุณภาพภายนอกของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ประจำปี 2556 ของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านชัยพฤกษ์ พบว่า ในตัวบ่งชี้ที่ 7 ประสิทธิภาพของการบริหารจัดการและการพัฒนาสถานศึกษา พบว่า ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับ ต้องปรับปรุง และจากการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารมาตรฐานด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านชัยพฤกษ์ จากการสอบถามผู้นำชุมชนและผู้ปกครองเด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านชัยพฤกษ์พบว่า สภาพการบริหารมาตรฐานด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัย พบว่า ในภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับ เจริญภูมิ (2558: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการออกแบบกระบวนการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้วยการจัดการคุณภาพ พบว่า กระบวนการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีคุณภาพ กระบวนการ (QBP) และผังกระบวนการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ 7 กระบวนการ (QWP) ผลการตรวจสอบความเหมาะสมทางวิชาการโดยผู้เชี่ยวชาญพบว่ากระบวนการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ออกแบบใหม่และผังกระบวนการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพ ผ่านการตรวจสอบด้วยมติเอกฉันท์ซึ่งหมายความว่า กระบวนการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความเหมาะสมทางวิชาการที่สามารถนำไปใช้ได้ ผลการตรวจสอบความเป็นไปได้ของการนำกระบวนการไปใช้ โดยหาค่าเฉลี่ยของระดับความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ความเป็นไปได้ของการนำผังกระบวนการปฏิบัติงานที่มีคุณภาพไปใช้ในแต่ละชั้นตอนมีค่าเฉลี่ยความสอดคล้องอยู่ในช่วง 0.64 - 1.00 ซึ่งถือกระบวนการบริหารจัดการอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ออกแบบใหม่สามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พงษ์กร เจริญวัฒนา และ ชัยวัฒน์ ริรัตนพงษ์ (2559:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาอาคารชุดพักอาศัยที่เป็นการพัฒนาอาคารให้มีความเป็นมิตรแก่สิ่งแวดล้อมและใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพที่เรียกกันว่า “อาคารเขียว” งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกณฑ์การประเมินอาคารเขียวไทย มีวิธีดำเนินการวิจัย โดยได้กำหนดระเบียบวิธีวิจัยไว้ 4 หัวข้อ ได้แก่ 1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย ได้แก่ กลุ่มประชากรในช่วงวัยทำงาน ซึ่งเป็นผู้ที่กำลังพิจารณาจะซื้อคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร และกลุ่มประชากรผู้พักอาศัยอยู่ในอาคารชุดเขียว 2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งจะเป็คำถามเกี่ยวกับเกณฑ์การประเมินอาคารเขียว 3. วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัย ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับจาก 2 แหล่ง คือ แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากการใช้แบบสอบถาม เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มรวม 250 คน และ แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ 4. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้แบบแผนของการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการศึกษาพบว่า สถาบันอาคารเขียวไทยเป็นองค์กรที่ประเมินและรับรอง อาคารเขียวตามหลักเกณฑ์มาตรฐาน อาคารเขียวไทย TREES (Thai's Rating of Energy and Environmental Sustainability) โดยมุ่งหวังเพื่อเป็นการกระตุ้นให้สังคมไทย หันมาใส่ใจถึงความสำคัญของอาคารเขียว (Green Building) และเป็นการพัฒนาสถาปัตยกรรมที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยอาคารที่เหมาะสมจะเข้ารับการประเมินมาตรฐาน TREES ต้องเป็นอาคารที่มีการออกแบบและสร้างใหม่ทั้งหมดหรือมีการปรับปรุงอาคารเก่าครั้งใหญ่คงเหลือไว้แต่โครงสร้าง ดังนั้น นักการตลาดควรให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การพัฒนาโครงการภายใต้นโยบายให้ความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม “GREEN BUILDING” ตาม

แนวคิดที่เป็นไปตามมาตรฐานของอาคารเขียว ด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์ภายใต้ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม (GREEN DESIGN CONCEPT) บริหารจัดการผลกระทบในกระบวนการก่อสร้าง (GREEN CONSTRUCTION PROCESS) คุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยหลังส่งมอบ (GREEN COMMUNITY MANAGEMENT) เนื่องจากในอนาคตอาคารเขียวจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาอาคารทั้งภาครัฐและเอกชน และคาดว่าจะ เป็น หลักเกณฑ์บังคับที่ใช้ในการออกแบบอาคารของประเทศไทย ในอนาคต ทุกอาคารที่สร้างขึ้นต้องมีความเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นทิศทาง การพัฒนาอาคารเขียวที่มีความชัดเจนและสอดคล้องกันทั่วโลก ตามแนวโน้มการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภาวะโลกร้อน

พงษ์กร เจิมศิริวัฒนา (2558:บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการจัดลำดับความสำคัญและความพึงพอใจในเกณฑ์ประเมินอาคารเขียวไทยของอาคารชุดเขียวในเขตกรุงเทพมหานครมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเรื่องการจัดลำดับความสำคัญขององค์ประกอบตามเกณฑ์การประเมินอาคารเขียวไทยของผู้มีแนวโน้มจะซื้ออาคารชุดเขียว และความพึงพอใจในการใช้อาคารชุดเขียวโครงการ Ideo Mobi Sathorn และนำข้อมูลที่ได้มาอภิปรายผล วิธีดำเนินการวิจัยประกอบด้วย การเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มประชากรในช่วงวัยทำงาน ซึ่งเป็นผู้ที่กำลังพิจารณาจะซื้อคอนโดมิเนียมในเขตกรุงเทพมหานคร และกลุ่มประชากรผู้ที่อาศัยอยู่ในอาคารชุดเขียว ซึ่งรวมถึงการเข้าสำรวจพื้นที่ การทำแบบสอบถามทั้งสิ้น 440 ชุดจาก 2 กลุ่มตัวอย่าง และการสัมภาษณ์ผู้ประกอบการ ผู้มีแนวโน้มในการซื้อ และผู้ที่อยู่อาศัยในอาคารชุดเขียวรวม 6 ท่าน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีทางสถิติโดยการวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) และคำถามแบบปลายปิด เพื่อหาการจัดลำดับความสำคัญของเกณฑ์ประเมินอาคารเขียวไทยและความพึงพอใจ และนำผลที่ได้มาออกแบบสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่างแล้วจึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ผลการศึกษาพบว่าการจัดลำดับความสำคัญมีลำดับสูงสุด 3 ลำดับ ดังนี้ (1) ผังบริเวณและภูมิทัศน์ (2) คุณภาพของสภาวะแวดล้อมภายในอาคาร และ (3) พลังงานและบรรยากาศ ความพึงพอใจของผู้พักอาศัยในอาคารชุดเขียวมีลำดับสูงสุด 3 ลำดับ ดังนี้ (1) การประหยัดน้ำ (2) ผังบริเวณและภูมิทัศน์ (3) พลังงานและบรรยากาศ ระดับพอใช้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวังที่มีผลต่อการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว (Green Building)” ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ค่าทางสถิติ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล การแปลผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบคำอธิบาย มีผลการวิจัยดังนี้

1 การรายงานผลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequencies) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว (Green Building)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคาร เพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว (Green Building)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว (Green Building)

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

2 การบรรยายงานผลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งได้แก่ การวิเคราะห์สมมติฐานทั้ง 4 ข้อ โดยมีการใช้สถิติการวิจัยดังนี้

1 สมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 จะใช้สถิติทดสอบหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว t-test สำหรับประชากรสองกลุ่มและ One Way ANOVA สำหรับประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม และหากพบความแตกต่างผู้ศึกษาใช้วิธีการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการทดสอบ LSD (Least Significant Difference)

2 สมมติฐานข้อที่ 3 และ 4 จะใช้สถิติทดสอบหาค่าสถิติสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สมมติฐานทั้ง 4 ข้อจะทำการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สรุปผลการศึกษา

1. การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ซึ่งได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ผลการวิเคราะห์พบว่า

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ช่วงอายุระหว่าง 20-30 ปี ระดับการศึกษาปริญญาตรี รายได้เฉลี่ยส่วนใหญ่ระหว่าง 15,000 – 20,000 บาท เป็นผู้เข้าใช้งาน/ผู้พักอาศัย และเป็นที่พักอาศัย

1.2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคาร พบว่า กลุ่มประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) เชื่อว่าหากเมืองใหญ่พัฒนาสู่อาคารเขียวจะมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาภาวะโลกร้อนได้ 2) อาคารสีเขียวจำเป็นต้องมีบุคคลรับผิดชอบในการกำกับดูแล และ 3) อาคารที่เข้าร่วมโครงการจะต้องยึดหลักปฏิบัติตามมาตรฐานอาคารสีเขียว ตามลำดับ

1.3 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการบริหารจัดการ พบว่า กลุ่มประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) ความเป็นระเบียบของการจัดพื้นที่ใช้งาน 2) ความเพียงพอของที่ตั้งขยะภายในอาคาร และ 3) ความเพียงพอของช่องทางเข้า – ออกอาคาร ตามลำดับ

1.4 ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการอาคาร พบว่า กลุ่มประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารจัดการอาคาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับ

ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) ด้านการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact) 2) คือ ด้านการจัดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และ 3) ด้านการจัดการด้านวัสดุและการก่อสร้าง ตามลำดับ

1.4.1 ด้านการบริหารจัดการอาคาร พบว่า กลุ่มประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารจัดการอาคาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) มีการกำหนดประชาสัมพันธ์ให้สังคมได้รับทราบว่า อาคารผ่านเกณฑ์อาคารเขียว 2) มีการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ เช่น กระจายเสียง ติดโปสเตอร์ เพื่อสร้างความตระหนักและความร่วมมือในการประกอบกิจกรรมของเจ้าหน้าที่ของอาคาร และ 3) มีผลการดำเนินงานและติดตามประเมินผลการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อการเป็นอาคารสำนักงานเขียวขณะก่อสร้างและการใช้งานอาคารตามลำดับ

1.4.2 ด้านการจัดการด้านสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมธรรมชาติ พบว่า กลุ่มประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับด้านการจัดการด้านสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมธรรมชาติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) การถ่ายเทอากาศตามธรรมชาติ 2) มีพื้นที่เปิดโล่งเชิงนิเวศน์ (ภายนอกอาคาร) และ 3) การใช้พืชต้นไม้คลุมดิน ตามลำดับ

1.4.3 ด้านการจัดการด้านพลังงานและวิศวกรรมบำรุงรักษา พบว่า กลุ่มประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับด้านการจัดการด้านพลังงานและวิศวกรรมบำรุงรักษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) มีการรณรงค์และสร้างจิตสำนึกต่อความสำคัญของการอนุรักษ์พลังงานให้กับบุคลากรผู้ใช้อาคาร 2) มีบันทึกการใช้พลังงานในอาคารที่สามารถจำแนกการใช้พลังงานในส่วนระบบปรับอากาศและไฟฟ้าแสงสว่าง และ 3) มีการบำรุงรักษาอาคารตามแผนงานตรวจวัดเพื่อสร้างความยั่งยืน ตามลำดับ

1.4.4 ด้านการจัดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ พบว่า กลุ่มประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับด้านการจัดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) มีการรณรงค์/ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการประหยัดน้ำ 2) มีการนำน้ำทิ้งกลับมาใช้ใหม่ และ 3) มีการใช้โถสุขภัณฑ์ประหยัดน้ำ ตามลำดับ

1.4.5 ด้านการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า กลุ่มประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับด้านการจัดการด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) แนวทางการจัดการควบคุมมลพิษ (อากาศ เสียง แก๊ส) 2) แนวทางการจัดการของเสีย (ขยะ) โดยมีการคัดแยกขยะ ได้แก่ ขยะทั่วไป ขยะรีไซเคิล และขยะอันตราย ตั้งแต่แหล่งกำเนิดและ 3) แนวทางการบริหารจัดการน้ำเสีย มีการรวบรวมน้ำเสียจากทุกแหล่งกำเนิดน้ำเสียทั้งภายในและภายนอกอาคารได้ ตามลำดับ

1.4.6 ด้านการจัดการด้านวัสดุและการก่อสร้าง พบว่า กลุ่มประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับด้านการจัดการด้านวัสดุและการก่อสร้าง โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรกดังนี้ 1) การใช้วัสดุก่อสร้างที่ได้รับการรับรองฉลากสิ่งแวดล้อม 2) การใช้วัสดุที่นำมาใช้ซ้ำ (Reuse) และ 3) ใช้เทคนิคก่อสร้างแบบหล่อสำเร็จ (Prefabrication) ตามลำดับ

2. การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ซึ่งได้แก่ การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลของสมมติฐานทั้ง 4 ข้อ และการทดสอบสมมติฐาน สรุปจำแนกเป็นรายข้อได้ดังนี้

การทดสอบสมมติฐานที่ 1

สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ สถิติทดสอบหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว t-test สำหรับประชากรสองกลุ่มและ One Way ANOVA สำหรับประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ การรับรู้ในการบริหารจัดการอาคาร เพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียวมีความแตกต่างกันตาม ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ในแต่ละด้านพบว่า

1. เพศ ประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคาร ไม่แตกต่างกัน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และ ปฏิเสธสมมติฐาน H_1

2. อายุ ประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคาร ไม่แตกต่างกัน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และ ปฏิเสธสมมติฐาน H_1

3. ระดับการศึกษา ประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคาร ไม่แตกต่างกัน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคาร ไม่แตกต่างกัน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1

5. สถานภาพตำแหน่ง ประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มี สถานภาพตำแหน่งแตกต่างกันการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคาร ไม่แตกต่างกัน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1

6. ประเภทอาคาร ประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่มี ประเภทอาคารแตกต่างกันการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคาร ไม่แตกต่างกัน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2

สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ สถิติทดสอบหาค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว t-test สำหรับประชากรสองกลุ่มและ One Way ANOVA สำหรับประชากรที่มากกว่า 2 กลุ่ม

ผลการวิเคราะห์ ความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียวมีความแตกต่างกันตามปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ในแต่ละด้านพบว่า

1. เพศ ประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคาร ไม่แตกต่างกัน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1

2. อายุ ประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคาร ไม่แตกต่างกัน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธสมมติฐาน H_1

3. ระดับการศึกษา ประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารไม่แตกต่างกัน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธ สมมติฐาน H_1

4. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนแตกต่างกันความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารไม่แตกต่างกัน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธ สมมติฐาน H_1

5. สถานภาพตำแหน่ง ประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีสถานภาพตำแหน่งแตกต่างกันความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารไม่แตกต่างกัน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธ สมมติฐาน H_1

6. ประเภทอาคาร ประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานครที่มีประเภทอาคารแตกต่างกันความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารไม่แตกต่างกัน พบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก H_0 และปฏิเสธ สมมติฐาน H_1

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3

สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ สถิติทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว พบว่า การรับรู้กับการบริหารจัดการอาคารมีความสัมพันธ์กัน 2 ด้านคือ 1) ด้านการจัดการด้านพลังงานและวิศวกรรมบำรุงรักษามีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับต่ำ และ 2) ด้านการจัดการด้านวัสดุและการก่อสร้าง มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับต่ำ

การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 4

สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ สถิติทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ผลการวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว พบว่า ความคาดหวังกับการบริหารจัดการอาคารมีความสัมพันธ์กัน 2 ด้านคือ 1) ด้านการบริหารจัดการอาคาร มีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับต่ำ และ 2) ด้านการจัดการด้านสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมธรรมชาติมีความสัมพันธ์ในทิศทางบวกในระดับต่ำจากการวิจัย ผลการวิจัยพบว่าการรับรู้ใน

การบริหารจัดการอาคารความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก และเรื่องการบริหารจัดการอาคาร ความคิดเห็นโดยรวมอยู่ในระดับมาก สำหรับผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้เฉลี่ยต่อเดือน สถานภาพตำแหน่ง และ ประเภทอาคาร แตกต่างกัน การรับรู้กับความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคาร ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สมมติฐานด้านความสัมพันธ์ ระหว่างการรับรู้กับการบริหารจัดการอาคาร พบว่า มีความสัมพันธ์ในด้านการบริหารจัดการอาคาร และ ด้านการจัดการสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมธรรมชาติ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับการบริหารจัดการอาคารมีความสัมพันธ์ในด้านการบริหารจัดการ และ ด้านการจัดการสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมธรรมชาติ

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และความคาดหวังที่มีผลต่อการบริหารจัดการอาคาร เพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว (Green Building) ผู้วิจัยได้ทำการอภิปรายผลการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังนี้

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่เชื่อว่าหากเมืองใหญ่พัฒนาสู่อาคารเขียวจะมีส่วนช่วยในการแก้ปัญหาภาวะโลกร้อนได้ มีความเห็นต่อเกี่ยวกับระดับการรับรู้มากที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีเรื่องความหมายการรับรู้ของทศนีย์ ลักษณะภิกษนซ์ และคณะ (2550) กล่าวว่า การรับรู้ว่าเป็นกระบวนการทางจิตวิทยาพื้นฐานของบุคคลที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา โดยการมีสิ่งเร้าเข้ามากระตุ้นอวัยวะรับสัมผัสด้วยการได้เห็น ได้ยิน ฯลฯ และการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม โดยมีสมองทำหน้าที่แปลความหมายโดยอาศัยความจำ ความรู้สึก และประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล ทำให้บุคคลเกิดการรับรู้ในเรื่องต่าง ๆ ขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พงษ์กร เจิมศิริวัฒนา และ ชัยวัฒน์ ธีรตันพงษ์ (2559:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาอาคารชุดพักอาศัยที่เป็นการพัฒนาอาคารให้มีความเป็นมิตรแก่สิ่งแวดล้อม และใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพที่เรียกกันว่า “อาคารเขียว” พบว่า การออกแบบผลิตภัณฑ์ภายใต้ความรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม (GREEN DESIGN CONCEPT) บริหารจัดการผลกระทบในกระบวนการก่อสร้าง (GREEN CONSTRUCTION PROCESS) ดูแลคุณภาพชีวิตของผู้อยู่อาศัยหลังส่งมอบ (GREEN COMMUNITY MANAGEMENT) เนื่องจากในอนาคตอาคารเขียวจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนาอาคารทั้งภาครัฐและเอกชน และคาดว่าจะ เป็น หลักเกณฑ์บังคับที่ใช้ในการออกแบบอาคารของประเทศไทย ในอนาคต ทุกอาคารที่สร้างขึ้นต้องมีความเป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นทิศทาง การพัฒนาอาคารเขียวที่มีความชัดเจนและสอดคล้องกันทั่วโลก ตามแนวโน้มการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อลด ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภาวะโลกร้อน

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยข้อที่เชื่อว่าความเป็นระเบียบของการจัดพื้นที่ใช้งานมีความเห็นต่อเกี่ยวกับระดับความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารมากที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีเรื่องความหมายของความคาดหวังของสกาเวเดอน ปธนสมิทธิ (2540) กล่าวว่า ความคาดหวังเป็นแนวคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด แล้วแสดงออกมาโดยการพูด การเขียน และการแสดงออกดังกล่าวนั้นขึ้นอยู่กับภูมิหลังทางสังคม ประสบการณ์ และสิ่งแวดล้อมของบุคคลนั้น ๆ ซึ่งบุคคลอื่นอาจไม่เห็นด้วยก็ได้ หรืออีกกล่าวหนึ่ง ความคาดหวัง คือ การแสดงออกทางทัศนคติอย่างหนึ่ง ซึ่งอาจมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบและเป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก ทำให้บุคคล

พร้อมที่จะแสดงออกโต้ตอบสิ่งต่าง ๆ ในรูปของการยอมรับหรือปฏิเสธ และไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของวรภาส สุภามูล (2559: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องการบริหารงานอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมของโรงเรียนบ้านเวียงแหง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า มีปัญหาและสาเหตุตามหลักการ POLC ทางโรงเรียนยังขาดการวางแผน จัดการที่เป็นระบบ ขาดการส่งเสริมให้บุคลากร ชุมชน นักเรียนมีส่วนร่วมและขาดการกำกับติดตาม ประเมินผลไปปรับปรุงพัฒนา

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการอาคาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านการจัดการด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact) มีความเห็นต่อเกี่ยวกับระดับการบริหารจัดการอาคาร มากที่สุด สอดคล้องกับทฤษฎีเรื่องการบริหารจัดการอาคารสถานที่ (Facility Management) ของ Cloete, (2002) สมาคมการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกสากล กล่าวว่า การบริหารจัดการอาคารสถานที่ที่เป็นอาชีพที่ครอบคลุมหลายสาขาวิชาเพื่อที่ทำให้แน่ใจว่าการสร้างสภาพแวดล้อมเป็นการ บูรณาการคน สถานที่ กระบวนการและเทคโนโลยีเข้าด้วยกันการบำรุงรักษาสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นงานที่สำคัญเพราะมันเป็นการดำเนินการที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของบุคลากรในองค์กรและสามารถเพิ่มผลผลิตและคุณภาพชีวิตที่ดีให้พนักงานได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์กร เจิมศิริวัฒนา (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องการจัดลำดับความสำคัญและความพึงพอใจในเกณฑ์ประเมินอาคารเขียวไทยของอาคารชุดเขียวในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า การจัดลำดับความสำคัญมีลำดับสูงสุด 3 ลำดับ ดังนี้ (1) ผังบริเวณและภูมิทัศน์ (Site and landscape) (2) คุณภาพของสภาวะแวดล้อมภายในอาคาร (Indoor environmental quality) และ (3) พลังงานและบรรยากาศ (Energy and atmosphere)

การเปรียบเทียบการรับรู้ในการบริหารจัดการอาคาร เพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้านตามปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอารยา ประเสริฐชัย (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคาดหวังและการรับรู้ของบุคลากรต่อคุณภาพการบริการของหน่วยบริการสุขภาพบุคลากร พบว่า การรับรู้ต่อคุณภาพการบริการโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเหตุผลที่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยการรับรู้ในเรื่องคุณภาพการบริการของหน่วยงานบริการสุขภาพบุคลากร อาจจะแตกต่างกัน กับงานด้านบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว เพราะตัวแปรและข้อคำถามต่างๆไม่เหมือนกันจึงส่งผลตามที่ได้สรุป

การเปรียบเทียบความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว พบว่าไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้านตามปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคล ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอารยา ประเสริฐชัย (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องความคาดหวังและการรับรู้ของบุคลากรต่อคุณภาพการบริการของหน่วยบริการสุขภาพบุคลากร พบว่าความคาดหวังต่อคุณภาพการบริการโดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งเหตุผลที่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยดังกล่าว อาจกล่าวได้ว่า ปัจจัยความคาดหวังในเรื่องคุณภาพการบริการของหน่วยงานบริการสุขภาพบุคลากร อาจจะแตกต่างกันกับงานด้านบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว เพราะตัวแปรและข้อคำถามต่างๆไม่เหมือนกันจึงส่งผลตามที่ได้สรุป

ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้กับการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว พบว่า การรับรู้กับการบริหารจัดการอาคารมีความสัมพันธ์กันในการจัดการด้านพลังงานและวิศวกรรมบำรุงรักษา และ ด้านการจัดการด้านวัสดุและการก่อสร้าง สอดคล้องกับงานวิจัยของจิราพัชร เลิศศักดิ์วิมาน และ อรรถนั เศรษฐบุตร (2561:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางการเลือกปฏิบัติตามหัวข้อเกณฑ์การประเมินอาคาร

เขียวที่สอดคล้องกับผลประโยชน์ที่ได้รับพบว่าอาคารขนาดเล็กมีค่าการใช้พลังงานไฟฟ้าลดลงจากอาคารอ้างอิง มากที่สุดโดยลดลงถึง 42% อาคารขนาดกลางและอาคารขนาดใหญ่ประเภทแนวราบมีค่าการใช้พลังงานไฟฟ้าลดลง จากอาคารอ้างอิงใกล้เคียงกันและอาคารขนาดใหญ่ประเภทอาคารสูงมีค่าการใช้พลังงานลดลงจากอาคารอ้างอิงน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่างความคาดหวังกับการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว พบว่า ความคาดหวังกับการบริหารจัดการอาคารมีความสัมพันธ์กัน คือ ด้านการบริหารจัดการ และ ด้านการจัดการด้านสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมธรรมชาติสอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์กร เจริญศิริวัฒนา และ ชัยวัฒน์ ริรัตนพงษ์ (2559:บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาอาคารชุดพักอาศัยที่เป็นการพัฒนาอาคารให้มีความเป็นมิตรแก่สิ่งแวดล้อม และใช้พลังงานได้อย่างมีประสิทธิภาพที่เรียกกันว่า “อาคารเขียว” พบว่า สถาบันอาคารเขียวไทย เป็นองค์กรที่ประเมินและรับรอง อาคารเขียวตามหลักเกณฑ์มาตรฐาน อาคารเขียวไทย TREES (Thai’s Rating of Energy and Environmental Sustainability) เป็นการพัฒนาระบบที่ยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยอาคารที่เหมาะสมจะเข้ารับการประเมินมาตรฐาน TREES ต้องเป็นอาคารที่มีการออกแบบและสร้างใหม่ทั้งหมดหรือมีการ ปรับปรุงอาคารเก่าครั้งใหญ่คงเหลือไว้แต่โครงสร้าง ดังนั้น นักการตลาดควรให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การพัฒนาโครงการภายใต้นโยบายให้ความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของงานวิจัยนี้ สามารถแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การรับรู้ในการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว (Green Building) ผู้บริหารหรือผู้ดูแลอาคารควรเลือกใช้อุปกรณ์ด้านระบบไฟฟ้าและปรับอากาศจะต้องสามารถช่วยลดอุณหภูมิและลดปัญหาภาวะโลกร้อนได้ การออกแบบงานด้านอื่นๆ ก็ควรคำนึงถึงสภาวะสิ่งแวดล้อมและการประหยัดพลังงาน การเลือกใช้วัสดุประกอบอาคาร ในการก่อสร้างจำเป็นต้องเป็นเลือกวัสดุที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมจะช่วยให้อาคารสามารถประหยัดพลังงานได้

ความคาดหวังในการบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว (Green Building) ควรตรวจสอบความเพียงพอของเจ้าหน้าที่ดูแลในการอำนวยความสะดวกให้เหมาะสม และใช้ระบบอุปกรณ์อัจฉริยะในการบริการอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ระบบรักษาความปลอดภัยใน คอยตรวจตรา และตรวจสอบ การเข้า-ออกอาคารของบุคคลประเภท อุปกรณ์ตรวจสอบความร้อน, กล้องวงจรปิด, ระบบตรวจสอบการเคลื่อนไหว เป็นต้น

การบริหารจัดการอาคารเพื่อการพัฒนาสู่อาคารเขียว (Green Building) ควรพัฒนาการจัดการด้านสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมธรรมชาติโดยการใช้แสงสว่างจากธรรมชาติ (ใช้แสงธรรมชาติภายในอาคาร) ให้มากขึ้นกว่าเดิมและควรมีการจัดพื้นที่สีเขียวภายในอาคารเพื่อเป็นแหล่งพักผ่อน นั่งเล่น

2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) การศึกษาค้างนี้ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เพื่อให้ได้คำตอบเพิ่มเติม ในประเด็นที่การศึกษาปริมาณไม่สามารถทำได้

2) งานวิจัยครั้งนี้ผู้ทำการวิจัยศึกษาถึงความสัมพันธ์ของกลุ่มประชากรโดยรวมของกลุ่มประชาชนที่อยู่อาศัยในตัวอาคารพื้นที่กรุงเทพมหานคร ดังนั้นควรทำการศึกษาเจาะจงกับกลุ่มอาคารที่เขตที่อยู่ในเขตแนวทางรถไฟ หรือ อาคารที่อยู่ในเขตพื้นที่เศรษฐกิจเป็นต้น

3) ควรทำการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมเพื่อหาความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวการพัฒนาสู่อาคารเขียว (Green Building)